

Een krokodil oet Emmen

Een kleine jonge krokodil, oet de dierentuun in Emmen,
Die was ten einde raod want ach: het biestie kun niet zwémmen!
Zien va en moe die deden 't veur: "Kiek dan toch goed mien jong!
Dat zwemmen giet ja haost vanzölf, toe néém nou maar 'n sprong!"

Maor Krookie stun daor, trillend, bevend... ach, hie was zó bang...
En grote krokodillentraonen stroomden over zien wang.
De oppasser van de dierentuun wol hum wal zwemles geven:
"Krookie, ij kriegt 'n zwembaand urn. Ij zult zien, dan is 't maor éven!"

Elk en iene had 't er drok met: zie wollen hum almaol helpen.
Maor Krookie bleef trillend op de kaant... zien traonen waren niet te stelpen!
Dikke krokodillentraonen... en 't was een posien later,
Toen stunden zie met zien allen daor... tot an de buuk in 't water.

En't water steeg ja aal maor deur,'t was gevaorlijk daor in Emmen!
Krookie kan niet stoppen met reeren; hie wol zó geern zwemmen!!!
Zien va had 't toen as eerste deur, hie reup: "Krookie, asteblieft!
Ik zee 't je wal, 't giet ja vanzölf... Krookie jong, ij drieft!!!"

Krookie vergat van schrik te reeren, wat 'n water an zien lief!
Hie beweug zien poot, hie gung veuroet!... Al was 't nog wal wat stief.
"Ik kan zwemmen, ik kan zwemmen!", reup e oet, o jongs, dat is mij wat!!!

"Zien moe die reerde van geluk... ach 't was ja tóch al nat...

En aj d'r dizze week nog komt, in de dierentuun in Emmen,
Dan weet ik wal wat Krookie döt... dan is e vast an 't zwemmen!

Schriefster: Hermien Boesjes